VICTORIILE DE LA „MONDIALE" ÎNCUNUNEAZĂ MUNCA, PASIU

ARBORÎND DIN NOU MARELE PAVOAZ

Au trecut mai bine de două decenii de cînd canoea românească şi-a croit drum pe unda de aur. Au trecut aproape 15 ani de cînd caiacul a urcat şi el pe creasta valului cel mai înalt...

Melbourne-ul deschizător de pîrtii n-a fost o simplă şansă, ci momentul prielnic — anume ales — pentru afirmarea unei concepţii, care, iată, dăinuie fără întrerupere, îşi confirmă cu fiecare prilej forţa, consistenţa. Pancearevo, cu toată „încărcătura" lui de aur, argint şi bronz, este doar o etapă, aşa cum au fost şi Roma, şi Tokio, şi Ciudad de Mexico, şi München, şi Montreal, aşa cum au fost Belgradul şi Jajce, Tampere, Copenhaga şi Moscova, o etapă dintr-un drum fără finiş, ci doar cu un orizont mobil, care se numeşte perfecţiune.

Talentele au suportul muncii pentru a cuceri victoria, iar tehnicienii obligaţia de a îmbina experienţa cu ştiinţa, de a inova mereu, de a face pasul înainte pentru a menţine şefia plutonului ambiţiilor.

De atunci, de la Wendouree (Melbourne), grupul celor ce-şi doresc „aurul apelor" s-a mărit continuu, cuprinzînd toate continentele. Oameni de ştiinţă se găsesc pretutindeni, iar materialul de concurs s-a perfecţionat şi s-a stilizat pînă la simbol în unele părţi ale lumii. Şi, totuşi, aici, la gurile Dunării, pe Snagov, la Vidraru sînt alchimişti mai virtuoşi, siguri făuritori de victorii. Explicaţia se află nu numai în hărnicia tinerilor aspiranţi la glorie şi a tehnicienilor şlefuitori, ci — în primul rînd — în resorturile create pentru mobilizarea şi insuflarea tuturor membrilor „flotilei de aur" în atingerea ţelului.

Cele 4 medalii de aur, însoţite de 5 de argint şi una de bronz, cucerite la „mondialele" de la Pancearevo, nu sînt aşadar o surpriză pentru ai noştri. În retorta din care a fost scos aurul izbînzilor s-au introdus, mai întîi, o enormă cantitate de muncă, iscusinţă, curaj novator, ambiţie, dăruire, dragoste nemărginită pentru culorile patriei. Au simţit toţi cei ce-au purtat tricoul cu tricolor datoria de a face totul pentru a răspunde grijii părinteşti a partidului, condiţiilor minunate de viaţă, muncă şi afirmare ce sînt asigurate întregului nostru tineret, îndatorirea de a lupta pînă la ultima picătură de energie pentru a contribui la sporirea prestigiului sportiv internaţional al României socialiste.

S-ar putea spune că, după 21 de ani de mari succese, canoea şi caiacul beneficiază şi de aportul unei valoroase tradiţii. Aşa şi este. Dar, sub semnul permanentei impulsionări de către partid, tradiţia succeselor sportive a căpătat sensuri noi. Ea înseamnă îmbogăţirea permanentă a bazei materiale, o selecţie riguroasă a candidaţilor la performanţă şi scientizarea procesului instructiv-educativ, înseamnă amplificarea permanentă a ambiţiilor, obiective mereu mai îndrăzneţe. Aşa se face că fiecare ediţie a „mondialelor" şi a Jocurilor Olimpice reprezintă doar o etapă, aşa se face că pe drumul fără pulbere canoea şi caiacul românesc alunecă arborînd în permanenţă marele pavoaz.

AŞA A FOST...

Iată bilanţul caiaciştilor şi canoiştilor români la ultimele 4 ediţii ale campionatelor mondiale :

1973,	Tampere	2 aur	5 argint	6 bronz
1974,	Mexico	3 aur	2 argint	6 bronz
1975,	Belgrad	—	6 argint	2 bronz
1977,	Pancearevo	4 aur	5 argint	1 bronz

Prin prisma medaliilor de aur cucerite, acesta din urmă este, deci, cel mai bun bilanţ.

START VIGUROS AL SPORTIVILOR NOŞTRI ÎN NOU

La Pancearevo apele s-au liniştit. Caiaciştii şi canoiştii din cele 29 de ţări, de pe toate continentele, care s-au întrecut timp de patru zile în cadrul celei de-a 13-a ediţii a campionatelor mondiale se întorc acasă. Fiecare cu bucuriile şi necazurile lui...

Locul întrecerilor pentru titluri şi medalii îl iau acum comentariile. Şi, desigur, în ceea ce priveşte flotila noastră de aur cuvintele au mai puţină importanţă, excelentul bilanţ al caiaciştilor şi canoiştilor vorbind de la sine. Cu cele patru medalii de aur cucerite de **Vasile Diba** la caiac simplu 500 şi 1 000 m, **Ivan Patzaichin** la canoe simplu 1 000 m şi **Lipat Varabiev** la canoe simplu 500 m, cu cele cinci medalii de argint cîştigate de **Maria Cozma** la caiac simplu 500 m, **Agafia Orlov** şi **Nastasia Nichitov** la caiac dublu 500 m, **Ion Dragulschi, Benjamin Borbandi, Mihai Zafiu, Vasile Simiocenco** la caiac 4 — 500 m, **Cuprian Macarencu** şi **Nicolae Ţicu** la caiac dublu — 10 000 m şi din nou **Lipat Varabiev** împreună cu **Pavel Cozlov** la canoe dublu 10 000 m, cu medalia de bronz a lui **Ivan Patzaichin** la canoe simplu 10 000 m, delegaţia sportivilor noştri se întoarce acasă cu una dintre cele mai bogate recolte de medalii culeasă la competiţia supremă a aşilor padelei şi pagaei. Este, la nivel de ansamblu, cel mai bun rezultat din acest deceniu al caiacului şi canoei româneşti la C.M., întrecut, în întreaga istorie a acestui sport, doar de bilanţul realizat în 1963, la Jajce (Iugoslavia). Într-un clasament pe naţiuni al actualei ediţii, România s-ar afla la egalitate cu puternica echipă a U.R.S.S. la numărul de medalii de aur şi argint cîştigate — fiind întrecută doar la numărul medaliilor de bronz — şi înaintea Ungariei şi R. D. Germane, care la ultimele ediţii ale C. M. şi la Jocurile Olimpice de la Montreal obţinuseră bilanţuri superioare. Aşadar, după o perioadă de — relativă — stagnare în plutonul fruntaş, flotila Snagovului revine viguros în frunte.

Privit în perspectiva Jocurilor Olimpice din 1980, bilanţul de la Pancearevo apare şi mai strălucitor. Într-adevăr, din cele 18 probe ale campionatului mondial, 11 figurează pe afişul olimpic : cele 7 probe olimpice „clasice" (1 000 m la băieţi, K 1 şi K 2 fete) şi cele 4 probe de 500 m, introduse la Montreal. Ei bine, toate titlurile de campioni mondiali cucerite de Diba, Patzaichin şi Varabiev, ca şi medaliile de argint ale Mariei Cozma, Agafia Orlov şi Nastasia Nichitov au fost obţinute în probele olimpice, iar într-un clasament alcătuit pe baza acestui criteriu România s-ar situa pe primul loc !

Evoluţiile entuziasmante ale vedetelor echipei noastre au stîrnit valuri de aprecieri elogioase din partea tuturor celor prezenţi pe baza nautică de la Pancearevo, au smuls ropote de aplauze numeroşilor spectatori. La încheierea întrecerilor, felicitîndu-i pe caiaciştii şi canoiştii noştri, preşedintele Federaţiei internaţionale de caiac-canoe, **dl. Charles de Coqueréaumont** (Franţa) declara : **„România, prezenţă statornică în fruntea acestui sport, şi-a reconfirmat forţa de ansamblu, la nivelul echipei reprezentative, prezentînd, totodată, individualităţi excepţionale. Nu văd cum în viitorul apropiat cineva ar putea să-l întrecă pe acest uimitor Vasile Diba, un caiacist fără egal. Am fost plăcut impresionat de revenirea lui Ivan Patzaichin, care concurează, parcă de-o viaţă. Iar Lipat Varabiev a dovedit că nu este cu nimic mai prejos decît ilustrul său predecesor. Felicit pe sportivii români care au demonstrat la Pancearevo o pregătire excepţională".**

Cuvinte asemănătoare au rostit, la adresa sportivilor noştri, şi alţi membri ai forului diriguitor int ziarişti, corespondenţi ţiilor de presă. Feli adresau, deopotrivă, lor noştri prezenţi revo.

★

Întorcîndu-ne la c lotului nostru, trebui liniem că un prim constituit calificarea campionatelor a 17

● **România pe primul loc în clasamentul probelor din program**

● **Preşedintele F.I.C.: „Nu văd cine l-ar putea întrece în viitorul apropiat pe**

echipaje aliniate (şeanu şi Roman V cuplu constituit ad-ho 500 m, s-au răsturna de recalificare). Şi, celor 10 medalii c alte 5 probe reprezen tri s-au clasat pe imediata vecinătate mului : Petre Marc rasim Munteanu (C m), Vasile Diba — fiu — Chirilă Simi culai Simionescu (K m), Agafia Orlov - Nichitov — Maria Adriana Mihala (K F), fraţii Gheorghe Simionov (C 2 — 5 fan Popa, Mariar Chirilă Simion, Nic nescu (K 4 — 10 00 dindu-se că o par amintiţi sînt debuta pionatele lumii şi ales — sînt foarte ti

DEOCAMDATĂ, DOAR PE TREAPTA A DOUA A PODIUMULUI

Maria Cozma, *sau cîteva zecimi de secundă pînă la titlul de primă caiacistă a lumii*

MARIA COZMA : S-a născut la Jurilovca (jud. Tulcea) la 2 februarie 1954. A început practicarea caiacului în 1971 la Sport Club Tulcea, sub îndrumarea lui Igor Lipalit ; din 1973 este componentă a clubului Dinamo Bucureşti ; antrenor — Radu Huţan ; palmares la C.M. : 1973 (Tampere) — medalie de argint la K 4 — 500 m (cu Viorica Dumitru, Maria Nichiforov şi Maria Ivanov) ; 1974 (Ciudad de Mexico) : locul 3 la K 1 — 500 m ; 1975 (Belgrad) — locul 3 la K 1 — 500 m ; 1976 (Sofia) — locul 2 la K 1 — 500 m.

AGAFIA ORLOV : S-a născut la Mila 23 (jud. Tulcea) la 19 aprilie 1955. A început sportul de performanţă la „Pescarul" Tulcea cu Timofei Lipalit ; în prezent este legitimată la Steaua şi este pregătită de Maria Navasart ; palmares la C.M. : 1974 — locul 3 la K 4 (cu V. Dumitru, M. Nichiforov şi M. Cozma) ; 1976 : locul 2 la K 2 (cu Nastasia Nichitov).

NASTASIA NICHITOV : S-a născut la Maliuc (jud. Tulcea) la 5 martie 1954. Este legitimată la clubul Steaua, unde a început practicarea caiacului în 1970 ; antrenor : Maria Navasart ; la Pancearevo a debutat la C.M., cîştigînd medalia de argint la K 2 împreună cu Agafia Orlov.

ION DRĂGULSCHI : S-a născut la Teşiţa la 15 aprilie 1950. Este legitimat la clubul Steaua ; antrenor — Nicolae Navasart ; palmares la C.M. : 1973 — locul 2 la K 2 — 1 000 m (împreună cu Pavel Erast) şi locul 3 la K 2 — 500 m (cu P. Erast) ; 1975 — locul 2 la K 4 — 500 m ; 1976 — locul 2 la K 4 — 500 m.

BENJAMIN BORBANDI : S-a născut la Arad la 11 septembrie 1954. A început practicarea caiacului în 1973 ; face parte din clubul Steaua ; antrenor — Nicolae Navasart ; la Pancearevo a debutat la campionatele mondiale, locul 2 la K 4 — 500 m.

MIHAI ZAFIU : S-a născut la Albeşti (jud. Botoşani) la 9 iunie 1949. A început caiacul în 1968 la C.S. Şcolar Bucureşti ; este legitimat la Dinamo ; antrenor — Radu Huţan ; palmares : J.O. 1972 — locul 2 la K 4 — 1 000 m (cu Vernescu, Sciotnic şi Vartolomeu) ; C.M. : 1970 (Copenhaga) — locul 2 la K 4 — 500 m (cu Vernescu, Botez, Iacob), 1971 (Belgrad) — locul 2 la K 4 — 500 m (cu Vernescu, Botez, D. Ivanov) ; 1973 — locul 3 la K 4 — 500 m (cu Simiocenco, Vartolomeu. Sciotnic) ; 1975 — locul 2 la K 4 — 500 m (cu Eşeanu, Dragulschi, Diba) ; 1976 — locul 2 la K 4 — 500 m.

VASILE SIMIOCENCO : S-a născut la Crişan (jud. Tulcea) la 8 ianuarie 1947. Face parte din clubul Steaua ; antrenor — Nicolae Navasart ; palmares : C.M. : 1971 — locul 1 la K 4 — 10 000 m ; 1973 — locul 3 la K 4 — 10 000 m (cu Coşniţă, Macarencu şi Sciotnic), locul 3 la K 4 × 500 m (cu Vartolomeu, Sciotnic, Zafiu) ; 1975 — locul 3 la K 4 — 10 000 m (cu Coşniţă, Macarencu şi Ch. Simion) ; 1976 — locul 2 la K 4 — 500 m.

CUPRIAN MACARENCU : S-a născut la Dunavăţul de Sus (jud. Tulcea) la 2 octombrie 1948. A început practicarea caiacului în 1968 ; legitimat la Dinamo Bucureşti ; antrenor — Radu Huţan ; palmares la C.M. : 1971 — locul 1 la K 4 — 10 000 m (cu Sciotnic, Simiocenco, Coşniţă), 1975 — locul 2 la K 4 — 10 000 m (cu Coşniţă. Simiocenco, Ch. Simion) ; 1976 — locul 2 la K 2 — 10 000 m (cu Nicolae Ţicu).

NICOLAE ŢICU : S-a născut la Ciolpani la 4 iunie 1953. Face parte din clubul Dinamo Bucureşti ; antrenor — Radu Huţan ; debutant la campionatele mondiale la Pancearevo, locul 2 la K 2 — 10 000 m cu Cuprian Macarencu.

PAVEL COZLOV : S-a născut la Tulcea la 29 decembrie 1953. Legitimat la Dinamo Bucureşti ; antrenor — Radu Huţan ; debutant la campionatele mondiale, locul 2 la canoe 2 — 10 000 m (cu Lipat Varabiev).

CHEIA SUCCESE

În marea familie a ţării noastre, succesele, izbînzile — inclusiv cele din domeniul sportiv — reprezintă o bucurie colectivă, fiecare dintre noi simţindu-se — în egală măsură — părtaş la ele. Este şi firesc să fie aşa : ele sînt ale noastre, ale tuturor, ale României socialiste.

Acum ne îndreptăm atenţia spre izvoare, pentru a vedea de unde vin, care le sînt făurarii, ce putem învăţa din travaliul, din experienţa lor. Am făcut-o cu handbalul, după cel de al patrulea titlu mondial cîştigat, dînd şcolilor sportive ce este al lor, am făcut-o şi cu alte sporturi, în alte prilejuri, o vom face acum — după „momentul Pancearevo" — cu caiacul şi canoea.

Din cele 10 medalii cucerite la mondiale, 8 se datoresc sportivilor de la Dinamo Bucureşti : toate cele 4 de aur, 3 de argint şi una de bronz. Este un bilanţ bogat, care încununează îndelungata şi asidua muncă a unor tehnicieni de elită (Radu Huţan şi ajutoarele sale Aurel Vernescu, Stavru Teodorov, Simion Ismailciuc), străduaniile clubului pentru susţinerea unei ramuri cu pondere la Jocurile Olimpice.

Fără îndoială, un rol impor- tant în asigurarea a cese — care, de fap gesc pe altele, nu ma meroase, nu mai p ficative, obţinute anilor în marile co ternaţionale oficiale selecţia elementelo — fizic şi psihic — unui antrenament c intensitate sporită, parcursul întregulu decisivă — după o tră — este atmosfer fără preget creată î şi — inerent — în ţie, importanţa prim se acordă conştiincio tivului, participării la un program de reu mai amplu, mer tenţios. Pentru cei de metri ai cursei pentru ca la „mie" să devină îmbatabi au programat sute de goană pe ape, cu măiestrie ritmu finalului viteza m Patzaichin, „bătrî dant", a fost nevo vedească trăirea cel tinereţi sportive, m decît prima, pentru sufragiile. Pentru aspect definitoriu dinamovişti nu acc misul vedetei. E